

[Hartvig Frisch.]

netop havde været det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel.

I Opraabet fra denne „nationale“ Liga mødte man Udtrykket „det danske Blodfællesskab“. De smukke „nationale“ Herrer havde dermed knæsat den Antisemitisme, som ellers hidtil kun har huseret i de rene Skandaleblade. Det var omtrent paa samme Tid, man begyndte Gadesalg her i København af „Der Stürmer“, hvilket Politiet med Rette forbød.

Disse Begivenheder tvinger mig til at sige et Ord om Antisemitismen i Danmark. Jeg siger med Vilje „tvinger mig“. Det kan ikke nægtes, at vor Holdning hidtil har været bestemt af en vis dansk Undselighed paa dette Punkt. Ligesom man nødtigt ser alt for nøje paa en legemlig Defekt hos sine Medmennesker, saaledes har de fleste Danske følt en Undseelse over for Antisemitismens aandelige Defekt, som man vel ogsaa mente vilde undlade at brede sig, naar man blot fortav den. Jeg skal udtrykke min Anerkendelse over for det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, som her danner en Undtagelse ved i dette Ting for første Gang klart og rent at have talt om Sagen. Men Resultatet af denne almindelige Fortielse er blevet, at hele det kendte Løgnfelttog er sat i Gang, omend underjordisk. Det er typisk for den særlige danske Antisemitisme, at hvor man har Jøder at angribe, bruger man dem, ellers bruger man os andre, som man kan bilde Folk ind er Jøder. Det er klart, at har man ikke noget at angribe, saa maa man se at lave det selv.

Det er stor Anerkendelse værd, at en saa sjælden Dramatiker som Kaj Munk har taget Problemet op i sit nye Stykke og sat hele Kontrasten lige i Synet paa sine Medborgere. En Anerkendelse vil jeg i den Forbindelse ogsaa gerne yde Landstingsmand Gunnar Fog-Petersen, som for nylig i Radioen, baade klogt og myndigt har talt med Danmarks Stemme i dette Spørgsmaal. Det var ved den Lejlighed, han citerede Grundtvigs Ord fra vor Folkefriheds Morgenrøde:

„Til eet Folk de alle høre,
som sig regner selv dertil,
har for Modersmaalet Øre,
har for Fædrelandet Ild.“

Vi maa erindre os, at den nationale Underkastelse har mange skjulte Veje. Det fortælles fra fjerne Tider om den østrigske Foged Gessler, at han rejste en Hat paa en Stage og forlangte, at de frie schweiziske Bønder skulde hilse den, naar de gik forbi. Da var det, fortæller Sagnet, at Wilhelm

Tell nægtede at hilse Hatten, og hans Kamp mod Gessler blev Udgangspunkt for Skovkantonernes Frihed. Jeg vil sige, at Antisemitismen er i vore Dage en „Gessler-Hat“, som nu rejses i Land efter Land i Europa.

En uheldig Side af dette Spørgsmaal er Emigranternes Stilling, der i en vis Agitations Tjeneste sammenblandes med antisemitisk Propaganda. I en Arbejdsløshedens Tid pustes der yderligere til denne Ild ved Raabet om, at Emigranterne tager Brødet fra Landets Borgere. Det vil være en Ulykke, hvis vi Danske giver Rum for denne Synsmaade. Selvfølgelig maa Regeringen administrere efter bestemte Principper, for hvilke den højtærede Justitsminister tidligere har gjort Rede paa udmærket Maade.

Hvad jeg særlig over for Agitationen mod Emigranterne vil pege paa er, at Danmark er et af de Lande i Verden, som har sendt forholdsmæssigt flest af sine Sønner ud. Enhver, der har rejst meget, ved, at der næsten ikke er noget Sted i Verden, hvor ikke Danskere har slaaet sig ned og skabt sig en Tilværelse under fremmed Lovgivnings Betyggelse. Tænk dog paa vore egne Tusinder og atter Tusinder af Landsmænd i det fremmede! For hver Krumme Brød vi vilde nægte fremmede, bør vi tænke paa vore egne Landsmænd, der er Gæstefolk i andre Lande.

Jeg har nævnt disse ideologiske Spørgsmaal, bevidst og med Vilje, i Forbindelse med Spørgsmaalet om Forsvaret for dansk Selvstændighed. Det bør de Kredse, som taler højest om Forsvaret, ogsaa gøre sig klart, at det indre Forsvar ikke er mindre vigtigt end det ydre. Det gælder i Særdeleshed for den Betragtning, som med Rette vender Blikket mod vor nordiske Familie. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har i sine sidste Taler villet tage Patent for sit Parti paa det nordiske Sammenhold. Jeg kan forsikre det ærede Medlem, at jeg har talt nordisk Politik offentligt, længe før det ærede Medlem kom ind paa disse Tanker. Det konservative Parti vil i sine Udtalelser paa een Gang have Neutralitetspolitikken og kræve nordisk fælles Militærpolitik. Jeg vil gerne tydeligt som min Opfattelse sige, at i en given farlig Time vil det utvivlsomt vise sig, at disse to Ting er uforenelige. Her bør man ikke give Plads for farlige Illusioner.

Den virkelige nordiske Styrke ligger først og fremmest i vort kulturelle og sociale Fællesskab, som i det indre ideologiske Forsvar giver os langt mere Styrke, end hvis vi havde staaet isoleret. Et saadant Stykke